

Het is bijna Kerstmis. Rendier Rudy woont in een groot bos in Lapland. Alle rendiervriendjes zijn vertrokken om de Kerstman te helpen. Maar kleine Rudy mocht niet mee. Hij is nog te klein om een slee te trekken. Rudy verveelt zich. Hij trekt zijn laarzen aan en gaat naar buiten. "Ik ga eens kijken of de postbode al kerstkaartjes heeft gebracht", zegt hij. "Oh kijk, er zit een envelop in de brievenbus."

Rudy haast zich naar binnen. Daar is het lekker warm en droog. Hij maakt de envelop open. Er zit een brief in. Het is een brief van de Kerstman. Lees maar even mee.

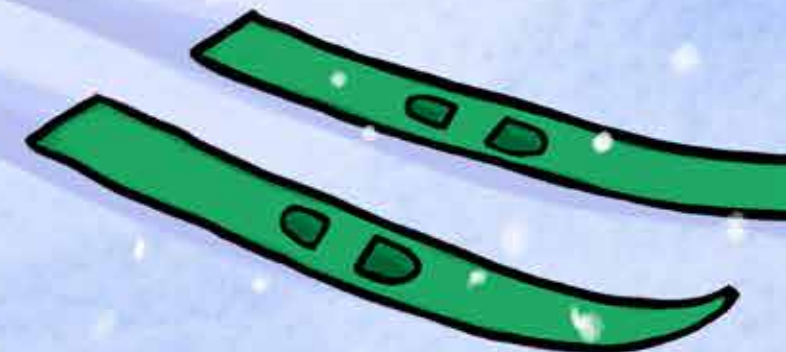

Natuurlijk wil Rudy de Kerstman helpen.
Op zijn ski's glijdt hij naar beneden.
Daar wonen de dierenvrienden.
Op hen kan hij altijd rekenen.
Samen zullen ze voor een mooie kerstboom zorgen.

Rudy klopt aan bij het huis van Gert De Herdt.
“Hey, Gert het hert”, vraagt hij. “Kan jij me helpen?
Ik moet kerstversiering verzamelen voor de Kerstman.”
“Tuurlijk”, zegt Gert. “Maar noem me niet Gert het hert.
Mijn naam is Gert De Herdt. En euh, ik ben geen gewoon hert,
ik ben een eland en daar ben ik trots op.” Gert geeft Rudy een
kerstbal uit zijn kerstboom in de tuin. “Dank je wel”, zegt Rudy.

Maar als hij wil vertrekken, ziet
hij dat zijn ski's zijn weggeleden.
Oh nee, wat een pech. Wat nu?
Gelukkig heeft Gert een idee.
En een slee.

Die mag Rudy lenen om zijn tocht voort te zetten. Hij glijdt tot aan het huis van Vos. Die heet eigenlijk Luc De Vos. Maar iedereen noemt hem Vos.

Vos staat Rudy al op te wachten in het deurgat. Het ruikt er naar gebraden kip. "Eten kan, als je de afwas doet", gromt Vos. "Dieren als jij moeten niet moeilijk doen." Rudy wijst het aanbod af. Gebraden kip is niet zijn ding.

